

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est declaratio[n]is gloriose.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄to Leonardo

scientia et disciplina in oī verbo et sapia.
Itaqꝫ ppter amoīē castitatis abstinentiā et
reunioī sedulū insistebat et macefatoī caī
nis q̄dide intēdebat. Vñ etiā qndā siluaz
in gredieis cui nōmē est panū; oratoř ibi
q̄struxit in noīe sacratissime genitricē dei
marie; vbi milo tpe mālit solitaria agens
vitā; coartās sepm̄ strictissimo cibo; mai
ceras corp̄ letuioī; vigilis; et orōibꝫ Ga
la. v. Qui chī sunt carnē suā crucifixerūt.

Scđā est pfectio sp̄ialis
hūilitatis q̄ evidentia apparet ex mundani
honor̄; p̄ceptu. Considerabat em̄ qm̄ sine
hūilitate nulla pot̄ esse virtutē veritas; et
q̄ pculosa Et q̄ plauz bonoꝫ sublimitas.
Hieroc. Quid est honor̄ mūdan⁹ nisi fū
ma; fūm⁹; et somn⁹. spuma q̄ instat. fūm⁹
q̄ exēcāt. somnus q̄ nō perā requie dat:
vel q̄ cito evanescat ut somnus. Elegit g
būs leonar. hūilitatē. q̄ fin Ber. m̄f̄ esla
lucis. Ja. iij. Humilis dat gram.

Tertia est pfectio cordial
charitatis in q̄ pfectio veritas sp̄ialis pfect
ioī. Jo. de paul. Col. iiij. Sup omnia
charitate habete qđ est vincim̄ pfectioī.
Apparet aut̄ bti leonardi charitas in g
tib⁹. Primo in mūdanoꝫ abdicatioꝫ
et oīa ppter chī am̄dē abdicant et volū
tariā paupertate duris sc̄ies illi. Matth. v.
Bri pauges sp̄ū et. Vñ cū ei⁹ opinio dī
vulgabat iusti eū rex francie ad se accessi
ri. Lui dixit Leonarde hō dei p̄cor ne dis
cedas palatio amodo quicq̄ infulā p̄tifici
cale (at̄ dign⁹ es) accipias: erat em̄ cleric⁹
hūllis et māsuer̄. Lui leonard⁹ rñdit: Si
fin iura parentū in eoꝫ regis frācie milis
tare voluisse: in tua aula nō mediocris
fuisse: ver̄ q̄ magis elegi abiec̄. Fuit
deo q̄ in sublimitate post̄ regi obtēgare
terreno: ista largire eis q̄ cupiūt: inibi sac̄
fuerit solitaria laudare nomē dñi/ reliqui
em̄ frenē dignitar̄ fastigia: et sic auſfigit
Itē cū sel' reginā a p̄clo part̄ liberalasset:
et rex et regina cyphos aureos: patherasq̄
argēcas: yestes purpureas auro textas
aliac̄ ornamēta q̄plima eidē p̄mūere p̄
fentallent: vir̄ dei om̄ia resp̄es ait: Audi
me rex. Non̄ dei nullaten⁹ pecunia p̄pas
sed p̄cio nō i fidelibꝫ admistrat. Nonuit
q̄ regem. vt hec cūcta paugibꝫ erogaret,

Tūc rex volēt ei donare nem⁹ illō in quo
bitabat obtulit ei sed nō adhēnit vir̄ da;
nisi tñmō p̄ spacio n̄ caris ad monasteria
p̄struendū. Scđo in alioꝫ instrucōne.
Erat et alacer in exhortādoꝫ hūllis et hūlli
fmone. M̄los ad eū fugientes vbi solita
arie degebat vir̄ eū eo remāret et solido
seruirēt instruebat. Maxima fidelitati
titudine ex finitimiis et lōginq̄s puincq̄s
sua p̄dicātōe et vite sc̄itata ad se attraxit
q̄bꝫ salutaria monita dabant. Dan. xij. Quā
ad iusticiā erudit m̄los erunt q̄i stelle in
p̄petu. c̄m̄ra. Tertio apparet sua char
itas in martyriū affectiōe. Nullaten⁹ em̄
timore passionis se occultabat: sed pot̄
vt miles strenu⁹ armis fidei acīct̄ no
mē dñi vbiq̄ p̄dicabat. Erat em̄ in p̄ib⁹
illis adhuc satis nouella ch̄itanitas: q̄i nō
dū penit⁹ erat extirpata gētilitas. Vñ h
būs leon. nō fuerit mortu⁹ p̄ ch̄i fidei
palmā martyriū nō amisit. Bre. om̄. xxx.
Si adiuuātē nos dño p̄tute patie fuare
p̄cedim⁹ et in pace ecclie vivim⁹ marty
rū palmā tenem⁹. Idē. Sine sanguis et
fusione martyres et possim⁹ si parlaç i oīo
vacit autodici⁹. Hec ille. Possim⁹ ar̄ dice
re q̄ tota vita bti leon. fuit martyriū p̄ no
mine ch̄i. Nā de Ber. in qdā f. Qd̄ mar
tyriū. q̄i⁹ c̄bꝫ inf̄ epulas esuriret invenit
m̄las et p̄ciolas algere: pauprētē p̄mi inf
dirias q̄s offert m̄ds: q̄s ostēt malign⁹
q̄s desiderat n̄ appetit⁹. P̄ ea pauprētē p̄
rit et martyribꝫ regnū celorꝫ cōp̄mitit: et
pauprētē qdē emīt̄: s̄i i passioꝫ p̄ chio abi
q̄ dilatōe percipif. Hec Ber.

Etatio est considerāda sue pfectioī
declaratō glōsa. Jo. xij. Sigis mi
hi mīni. hono. eu p̄ me⁹. Om̄. ḡb.
leonard⁹ fuit ver⁹ mīster ch̄i: iō honoī
ficiāt̄ est m̄līpli p̄ miracloꝫ opatoꝫ q̄o
declarata est euīderēt̄ sua pfectio virtus
sa. Fecit aut̄ miracula tripliſ.
Primo circa creaturas insensibiles.
Scđo circa sensibiles irrōnales
Tertio circa creaturas rōnales
Primo circa creaturas sensibiles: yepat̄
cū ad p̄ces ei⁹ p̄tē defossus aquā recē
pit indeficiēt̄ q̄ incolis potū p̄stat vīcī
hodiernū dī. Scđo circa creaturas sen
sibiles irrōnales. Nā sicut daniel feroci
tate leonū querit̄ in benignitatē. vt dicit̄

De sancto Martino Fo. CCLII

Dan. xiiij. sic brūs leon. feras abō māsue
tus fecit ut eū visitarēt ei alluderēt. **T**er-
cio circa creas rōnales. **E**nī em ex nimia
pietate h̄ a rege obtinuissit ut oēs in cari-
cere derēti si eos visitare vellent: oīno foli-
carcere posse inuocasset nomē ei: ruptis
cariis liber fiebat: nec eū q̄spī ipedire va-
lebat. **E**nī mlti etiā de loq̄nq̄s regionib⁹
ex carcerib⁹ p̄ eū liberati eū reçrebant cui
p̄pedes catenaz q̄s p̄dēra afferebat et ad
pedes ei p̄cedētes gr̄as referebat. Item
demonia ab oblessis fugabat: cecis vīluz:
surdis auditū: claudis gressuz reddebat.
Infirmatib⁹ q̄s vniuerſis ad se venientib⁹
bus remēta falur p̄stabat. **P**ret̄ hec aut̄
oīa miracula est et alio norādū in q̄ decla-
rat sua p̄fēctio deo grata: q̄r vīz et de⁹ ml-
to spe q̄ angelū alimēta semel i die misera-
bat. **P**as. **S**utorē x. **L**abia iusti p̄siderat placita. **s.**
deo. **S**ic itaq̄ v̄oliscam⁹ et laborem⁹ ad
hoc ut placētes deo sun⁹ p̄pōst hodie no-
bis sc̄tā m̄ ecclia exēplū certissimū: euīdē
tissimū atq̄ efficacissimū in bēo mar. exīs-
tīe sc̄titat̄ virgo de q̄ p̄possum⁹ h̄ in omni
p̄ncipio: qm̄ in dieb⁹ suis placuit deo. **E**t
aut̄ p̄alā p̄siderare possim⁹ p̄ qd et q̄līc
glōsīs martin⁹ placuit deo: p̄possum⁹ hic
xponere tres e⁹ p̄cipuas excellētias suā p̄
eminentias devote p̄cplādas. **P**rima
est excellētia ḡtōis p̄uētōis: quō vīz a dī
grā p̄uent⁹ cepit a iuuētute fuisse deo et ei
placere. **S**c̄da ē excellētia p̄fōse p̄fec-
tōis quō vītū p̄fēctōis alleq̄ndo tñine stu-
dūt de bono in melis p̄ficere. **T**ertia ē
excellētia glōsē māscitatois: quō hāc p̄
fectionē e⁹ voluit dīs mīstifariā glōsē deo
clarare. **H**ec tria in martino p̄sidera cuīz
Rima iūgū e⁹y (spēali excellētia
p̄cellētia ḡtōis p̄uētōis). **E**t hec fuit
cā p̄maria p̄p̄f quā b. martin⁹ pla-
nit deo. Null⁹ ei est deo plāces. **M**ec dīna
grā: q̄ iō dī a doctorib⁹ grā grū facies: q̄a
bonorē deo grātū sūe placētē efficit. **F**u-
it itaq̄ brūs mar. excellētā dīna grā p̄ue-
tus q̄ ab inētē p̄ia etate a dīo spēalēt̄ i-
spirat⁹. **I**pse q̄pe sabatē pānoniōp̄ op̄is
do orīnd⁹ et intra italiā papic alit⁹ et nob̄i
libus quidē parētib⁹ p̄genit⁹ ab infantiā
diuinis⁹ inspirat⁹ est. **E**t cuī ell̄ annoz du-
odecim inuitis parētib⁹ ad eccliam fugit
et se fieri cathecumēnū postulauit: atq̄ ex-
tūc erēmū intrasset nisi carnis infirmitas
obstiteret. **I**pse itaq̄ ob amorē iesu ch̄ri
a iuuētute parents deseruit. **E**t cum ell̄
annoz decem et octo baptizat⁹ se fecit,
Lūp̄ aliquanto tēpōz sub Lōstantino et iū

De sancto Martino Sermo

In diebus suis placuit deo. **E**ccl. xliij. **O**felix: q̄būs q̄ sic vixerit q̄
de eo post eī trāstivere dici possit qm̄ in
dieb⁹ suis placuit deo. quēadmodū nūc dī
bēo martino dicim⁹. **T**ria aut̄ sunt q̄p̄ci-
pue nos affectos reddōre dīr ad h̄ sup̄ oīa
ut placeam⁹ deo: z dī h̄ p̄cipuā curā gerā?
Primū est auctoritas exhortatiois.
Sc̄m̄ est utilitas obseruatiois.
Tertiū est exemplaritas p̄uersatiois.
Primū igit̄ est auctoritas exhortatiois.
Ad hoc ei nos exhortat scriptura Eccl. xxv.
Miserere aīe tue places deo. **L**ol. I. Am-
bulēt̄ digne deo p̄ oīa placētes. et ad Ro-
m. Oblerō vos p̄ mis̄. dei vt exhib. corpa-
ve. hos. viue. san. deo pla. **(S**c̄m̄ est utili-
tas obseruatiois. **L**āta q̄pe ē utilitas i ob/
seruatioiē huūscemōi exhortatiois. **G**hoc
solū nob̄ ad salutē sufficiat̄ et sine h̄ nihil
nob̄ ad salutē p̄delle valeat. **N**isi em̄ deo
placuerim⁹ saluari cū eo nō possum⁹: et si
deo placuerim⁹ p̄te neq̄ poterit⁹: q̄r sic

314